

PRZEMOREK (1) *sb m*

przemorek *a. przemorki pl t.*

A pl przem(o)rki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Dem. od „przemor” ‘głód’:

*W przeciwstawieniu: »rozkoszy ... przemorki«: Toć ieft nawiętfzy Rycerz/ moje miłe corki/ Odiąć
ćiału rołkołzy/ á wytrwąć przemorki. *BielSjem* 31.*

KO